

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ΕΤΟΣ 40ον

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 439

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΓΕΩΡ. Ε. ΘΩΜΑΣ

Συνεργάτες

ΣΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ

ΚΑΙΤΗ ΚΑΜΜΕΝΟΥ

ΜΙΤΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Συνδέρμου - Εφημερίδας
Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

Πάνω στα γεγονότα

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Όπως φαίνεται από τη σχετική πρόσκληση που δημοσιεύεται σε άλλες στήλες, στις 31 Ιανουαρίου 1988 συγκαλείται η τακτική Γενική Συνέλευση των Μελών του Συνδέσμου μας για να ακούσει τον «απολογισμό πεπραγμένων» της μέχρι τώρα Διοικήσεώς του και στη συνέχεια να προβεί σε αρχαιρεσίες για την εκλογή νέας Διοικήσεως της επόμενης διετίας. Έτσι μαζί με την ευκαιρία της συναντήσεως των Γαλαξειδιωτών, που μένουν έξω από την πατρίδα δίνεται η δυνατότητα σε όσους αισθάνονται από αυτούς ότι μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Σύνδεσμό μας για την περαιτέρω ανάπτυξη και ευδοκίμηση του, να στρατευθούν στο έργο αυτό που απαιτείται και κοινά και πρακτικά. Και δεν μας μένει καμιά αμφιβολία ότι η πρόσκληση θ' αποδώσει τ' αναμενόμενα αποτελέσματα, επειδή έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη και στα αισθηματά και στην κρίση των συμπολιτών μας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Δεν είδαμε, ως σήμερα, καμιά απάντηση της Κοινότητάς μας σε μια επιστολή - διαμαρτυρία του συμπολίτη κ. Ανδρ. Ανδρεοπούλου, που δημοσιεύσαμε στο φύλλο μας του Σεπτεμβρίου, σχετικά δε με τις άρες που είναι ανοιχτό το νεκροταφείο του τόπου μας. Και η απάντηση αυτή ζητιόταν επίμονα από τον επιστολογράφο μας. Είναι πιθανό η απάντηση να δόθηκε, απευθείας, αν και το ζήτημα που έθιγε η επιστολή είναι γενικότερης σημασίας και καλό θα ήταν να ενημερωνόταν και η εφημερίδα μας για να ενημερώσει και αυτή τους αναγνώστες της. Για το λόγο αυτό θα περιμένουμε κάποια συνέχεια. Για να σπάσει επί τέλους και το ενδομικρό φαινόμενο να μη σκοτιζόμαστε για το τι γράφει η εφημερίδα, που οτιδήποτε μ'όσονό αν έχουμε την ανάγκη της. Έτσι όμως δεν προάγεται ο διάλογος, που είναι βασικό στοιχείο της προόδου στις δημοκρατικές πολιτείες. Ας τρέχει κι αυτό υπόψη του ο κ. Κοινοτάρχης μας.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟ

Με ευχαριστήριο που δημοσιεύουμε σε άλλες στήλες μας, κάνει την εμφάνισή της μια νέα οργάνωση στην πατρίδα, με την επωνυμία «Αθλητικός Σύλλογος Γαλαξειδίου "Η ΟΙ. ΑΝΘΗ"». Την καλωσορίζουμε και της ευχόμαστε, εγκάρδια, ευδοκίμηση στην αποστολή της. Που είναι η ίδρυση σκόλη και πρέπει να διαθεθούν, αυτοί που τη διοικούν, για την επιτυχία της, που ο πόντος αλλόλο, ως πρεξή και κοινά γιο

ΓΙΑ «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ»

Ιωάννης Δροσάπουλος δρχ. 5.000.

Μιχάλης και Ουρανία Ηλία, εις μνήμην αγαπημένων γονέων τους και αδελφών τους δρχ. 10.000.

Χαρίκλεια Μιχαήλδου, εις μνήμην του αγαπητού της κουνιάδου Ηλία Μιχαήλδου δρχ. 5.000.

Δημήτριος και Αριστέα Ζαχαροπούλου και Αθηνά Ζαχαροπούλου, εις μνήμην των αγαπημένων τους θείων Κωνσταντίνου και Διονυσίου Ζαχαροπούλου δρχ. 10.000.

Παναγιώτης Στέφος, εις μνήμην του αγαπημένου του εξοδίου Ιωάννου Μπουγά δρχ. 5.000.

Αθηνά Πάππας, εις μνήμην της αγαπημένης της νονάς Ασπίνης Λεσιότου δρχ. 2.550.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται τα μέλη του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών σε επίσημη Τακτική Γενική Συνέλευση, που θα γίνει την 31η Ιανουαρίου 1988 ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στην αίθουσα του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πειραιά, οδός Αγ. Κων/νου 3, Β' όροφος, έναντι εκδοτηρίων εισητηρίων Δημοτικού Θεάτρου, με θέματα:

1. Λογοδοσία πεπραγμένων του Δ.Σ.
 2. Οικονομικός απολογισμός έτους 1987 και έγκριση προϋπολογισμού έτους 1988.
 3. Ανακοινώσεις και προτάσεις.
 4. Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη Δ. Συμβουλίου.
- Δικαίωμα συμμετοχής στη Γενική Συνέλευση, έχουν όσοι έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς το Σύνδεσμο.

Παρακαλούνται όσοι από τα Μέλη επιθυμούν να υποβάλουν υποψηφιότητα για το Διοικητικό Συμβούλιο, να καταθέσουν τις σχετικές δηλώσεις τους στα γραφεία του Συνδέσμου το αργότερο μέχρι και 23.1.88.

Σε περίπτωση μη απαρτίας η Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επομένη Κυριακή 7η Φεβρουαρίου 1988 την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα οπότε και θα βρίσκεται σε απαρτία με οσοδήποτε Μέλη και αν είναι παρόντα.

Πειραιάς 20.11.87

Ο Πρόεδρος

Α. Καμμένος

Η Γεν. Γραμματέας

Ζ. Κούτρα

τισμός τους και αναλόγως των θεμάτων η προώθησή τους, όταν απαιτείται, για το γενικότερο καλό και την πληροφόρηση των αναγνωστών. Για να λείπει, επί τέλους, η κλασική «σιγή» εκείνων που θέλουν να παίρνουν απαντητικά το λόγο, πράγμα που, σε τελευταία ανάλυση, ούτε αυτούς ωφελεί, ενώ δεν βοηθεί, όπως πρέπει, στο έργο της εφημερίδας, για την οποία ο Σύνδεσμος, προς έπαινό του, υποβάλλεται σε αιματηρές θυσιές.

Επιστολές

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Προς την εφημερίδα «Το Γαλαξείδι»

Φίλε κ. Διευθυντά,

Η επισκευή και τρόπον τινά αναπαλαίωση του σημερινού Κοινοτικού Θεάτρου Γαλαξειδίου — του άλλου Παρθενοναγίου — εξωτερικώς, τουλάχιστον, τελείωσε και το θαυμάσιον, πράγματι, κλασσικού ρυθμού κτίριον φαντάζει στα μάτια του κάθε επισκέπτη. Και αξίζουν συγχαρητήρια και ευχαριστίες, προς όλους τους φορείς, αλλά και ιδιώτες, οι οποίοι συνέβαλαν εις την προσπάθεια αυτήν.

Αγαμφρόδως υπολείπονται και άλλαι εργασίαι, ιδίως εις τον εσωτερικόν χώρον, για να γίνει ένα τέλειον, κατά το μάλλον, «Θέατρον» αναπαυκινόμενον εις τας συγχρόνους καλλιτεχνικάς απαιτήσεις. Ευελπιστώ όμως, ότι αι προσπάθειαι όλων μας θα συνεχιστούν για να ολοκληρωθεί ο σκοπός αυτός.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να σημειώσω ότι, ορθώς διετηρήθη, εις την πρόσφιν του η μαρμαρίνη πλάκα εις την οποίαν αναγράφεται η χρονολογία ανέγερσής κλπ. και ο προορισμός, τότε, του κτιρίου, δηλωτικός άλλως τε δια της λέξεως «Παρθενοναγίον». Όμως δεν νομίζω ότι θα έδλαπταν αν ανεγράφετο και ο σημερινός του κτιρίου προορισμός και η χρησιμοποίησις τούτου με εμφανή γράμματα όπως: «ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ».

Και κάτι άλλο. Επιβάλλεται

—έστω και τώρα— να εντεταχισθεί μαρμαρίνη πλάκα με τα ονόματα εκείνων —Ευθυμίας Κολιμπούρου και Παναγιώτου Κολιμπούρου—, δια χρημάτων των οποίων απεκτήθη το άλλοτε Παρθενοναγίον, από την Σχολικήν Εφορίαν, δια να γίνει σήμερα και να χρησιμοποιηθή ως Κοινοτικόν Θέατρον.

Εις το υπ' αριθ. 306 - 307 του Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου 1975 φύλλον της εφημερίδος «Γαλαξείδι» έχω δημοσιεύσει εκτενές ιστορικόν, τας μεθοδεύσεις και νομικούς ελιγμούς, που ακολουθήσαμε για να αποκτήσουμε το κτίριον με τα ολίγα σχετικά δολάρια που είχαν σταλθεί στην Κοινότητα Γαλαξειδίου, το οποίο, σημειωτέον ωραίον αυτό οικοδόμημα, εκινδύνευσε να ειχε την τύχην —δεν λέγω ατάνημα— του παλαιού Δημοτικού —Καποδιστριακού— Σχολείου.

Λόγω της παρόδου ικανού χρονικού διαστήματος να μου επιτρέψετε να σου επισυνάψω φωτοτυπία του δημοσιεύματος εκείνου.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
ΙΣΙΔ. Π. ΣΙΑΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νοέμβριος 1987

(Το αναφερόμενο στην επιστολή, δημοσίευμα του κ. Σιαδρουπούλου, που ευχαρίστως το αναδημοσίευουμε, ύστερα από 12 χρόνια, γιατί ομοιογυμνώς, έχει ενδιαφέρον το περιεχόμενό του, είναι το εξής:)

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Πολλοί από τους νεωτέρους, αλλά και τους παλαιότερους, συμπολίτες, θα αγνοούν ασφαλώς ότι υπάρχει στο Γαλαξείδι νομίμως ανεγνωρισμένον και υποτίθεται— λειτουργούν «Ιδρυμα Κοινοτικού Θεάτρου». Δι' αυτό θα επιχειρήσω ενταύθα, εσόν δυνατόν συντόμως, να εκθέσωμιν το ιστορικόν της ιδρύσεως και να δώσωμιν μίαν εικόνα του τρόπου λειτουργίας του.

Την 11 Αυγούστου 1945, ο εις Σαν Φραντζίσκο της Καλιφόρνιας διαμένων Γαλαξειδιώτης Γεώργιος Καρδασάκης ή Καρδασόπουλος, απέστειλεν εις τον τότε Πρόεδρον της Κοινότητος Δρόσον Δροσάπουλον επιστολήν εις την οποίαν έλεγε ότι είναι αιτελεστής της διαθήκης των Ευθυμίας και Παναγιώτου Κολιμπούρου, δια της οποίας αφήνεται διάφορα μικροποσά εις τους συγγενείς των και εις την Κοινότητα Γαλαξειδίου διακρίσει εξήκοντα (260) δολάρια. Εξήκει δε πληρεξούσιον της Κοινότητος δια να αναλάβη και αποσπείλη τα χρήματα δια Τραπεζικής Επιταγής.

Μετά την λήψιν της ως άνω επιστολής, η Κοινότης ανέφερεν, ως είχαν υποχρέωσιν, το γεγονός εις τας προϊστάμενας της αρχάς και ήρχισε εκ μέρους του Δημοσίου η διαδικασία δια την εξακρίβωσιν και επαλήθευσιν των κληροδοτουμένων περιουσιακών στοιχείων εν συνεχεία δε υπό της Κοινότητος η διαδικασία αποδοχής της Κληροδοσίας και της εν γένει τηρήσεως των απαιτουμένων διατυπώσεων δια την λήψιν του κληροδοτουμένου ποσού. Αλλά μέχρις ότου ολοκληρωθή η μακρά αυτή διαδικασία ήρχισεν εις την περιοχήν μας ο συμμοριτοπολέμος, με τας γνωστάς του επιπτώσεις, εις τρόπον ώστε να χρειασθή μία περίπου τριετία δια να επιτευχθή η λήψις του ποσού. Εν τω μεταξύ ο Δρόσος Δροσάπουλος είχαν παραιτηθή από Πρόεδρος της Κοινότητος και είχαν αναχωρήσει εκ Γαλαξειδίου, Πρόεδρος δε είχαν αναλάβει ο Γεώργιος Μίχος.

Θα μου επιτραπή εδώ μία μικρά παρένθεσις. Ο Δρόσος Δροσάπουλος και ο Γεώργιος Μί-

χος, ως Πρόεδροι Κοινότητος, μπορεί να μη αφήσαν έργα κτιριακά ή άλλης μορφής δι' υστεροφημίαν. Όμως, οφείλομεν να ομολογήσωμεν, προσέφεραν πολυτίμους Εθνικάς υπηρεσίας εις την ιδιαίτεράν μας πατρίδα, διότι συνέπεσε να χρηματίσουν Πρόεδροι εις δύο από τας κρίσιμώτερας και δυσκολότερας περιόδους του Εθνικού μας βίου. Ο πρώτος κατά την Κατοχήν και ο δεύτερος εις τον συμμοριτοπολέμον.

Την 7.4.1948 λοιπόν ο τότε Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. Μίχος γνωρίζει εις τον Γ. Καρδασάκη ότι έλαβε το ποσόν των 260 δολαρίων και ότι —λέγει επί λέξει— «ελήφθη απόφασις 6-πλως το προϊόν του ποσού, άμα τη εξοφλήσει του, χρησιμοποιηθή εις έργον όπερ θέλει διαιωνισ, τα ανάμνητα των κληροδοτών». «Επισημίζω όμως η κατάσταση είναι ακόμη ανώμαλος δια τον λόγον αυτόν εις ουδέν έργον δυνατόν να προδύμεν».

Πόσον όμως θα ήτο το έργον εκείνο το οποίο θα διακίνηζε τα ονύματα των κληροδοτών; Και με το περιωρισμένον ποσόν των 260 δολαρίων, τί μπορούσε να γίνη; Κατόπιν αλληπαλήτων συσκέψεων και ανταλλαγών γνώμων, καταλήξαμε εις την απόφασιν να αποκτήσωμεν (να αγοράσωμεν από την Σχολικήν Εφορίαν του Δημ. Σχολείου) το επιβλητικόν κτίριον του άλλοτε Παρθενοναγίου, δια να χρησιμοποιηθή τούτο ως Κοινοτικόν Θέατρον, αθροισαν διαλέξεων, συγκεντρώσεων κλπ. το οποίο, ως αποτελούν μη διατηρητέον περιουσιακόν στοιχείον επρόκειτο να εκποιηθή, αντί ευτελεστάτου τιμήματος (ήτοι η εποχή καθ' ην τα ακίνητα εν Γαλαξειδίω ουδεμίαν αξίαν είχαν) και υπήρχε κίνδυνος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελίδα 3

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Ο Σύνδεσμος προτίθεται να πωλήσει ένα οικόπεδο στον, στη συνοικία «Άγιος Νικόλαος» Γαλαξειδίου, προκειμένου να διαθέσει το τίμημα για τις εργασίες αναπαλάωσής «του Σπιτιού των Νέων» στο Γαλαξείδι.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται, για πληροφορίες που αφορούν τους όρους πώλησης, κάθε μέρα στο Γραφείο του Συνδέσμου, τηλ. 41.23.528.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Η γιορτή του Συνδέσμου μας εφέτος θα γίνει στις 24 Ιανουαρίου ημέρα Κυριακή στην εκκλησία του Αγ. Νικολάου στον Πειραιά, με την καθιερωμένη ετήσια λειτουργία του Συνδέσμου και την αρτοκλασία.

Μετά το τέλος της τελετουργίας θα γίνει δεξίωση από το Σύνδεσμο στο Ξενοδοχείο του Πειραιά «ΣΑΒΟΙ». Παρακαλούνται οι συμπολίτες να προσέλθουν στη γιορτή του Συνδέσμου μας.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου προγραμματίζει χορευτική Συνέσπασση για το τέλος Ιανουαρίου 1988. Ο τόπος και ο χρόνος θα γνωστοποιηθούν προσεχώς.

Για κάθε πληροφορία στα τηλέφωνα:

α) Του Συνδέσμου 4123528.

β) Της κ. Μ. Οικονόμου 4133418.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στον Ι.Ν. του Αγίου Νικολάου βαπτίστηκε το αγοράκι των κ. Ιωάννου και Άννας Μαρδάκη, και έλαβε το όνομα Ορέστης. Ανάδοχος η κ. Βούλα Γρίβα.

Να ζήσει το νεοφώτιστο

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η συμπολίτισσα δ. Γιάννα Αθ. Γρίβα και ο κ. Κώστας Τσελές έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου.

Θερμά συγχαρητήρια

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αποβίωσε στην Αθήνα και

κηδεύτηκε στην Πάτρα ο συμπολίτης Ηλίας Μιχαλόπουλος, παλιός Αρχιπλοηγός Πάτρας.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η συμπολίτισσα Κούλα Στεργίου (Γελέκη).

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στο Καίμπ-Τάουν της Ν. Αφρικής ο συμπολίτης Ιωάννης Ν. Μπουγάς.

Αποβίωσε και κηδεύτηκε στη Γλυφάδα ο συμπολίτης Χαράλ. Μπαρλιακός, που διέφυγε επί πολλά χρόνια, με επιτυχία, το Κέντρο του Ναυτικού Ομίλου στο Γαλαξίδι.

Τους οικείους συλλυπούμαστε

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

(Εσωτερικού)

Ευαγγελία Μαρίνη 1987, 88
Ευθύμιος Καμμένος 1987
Κων. Αλογοσκούφης 1985, 86, 87
Νικόλαος Χατζής 1987
Ελένη Καλμαντή 1986, 87
Σάσα Δροσάπουλου 1986, 87
Νικόλαος Γρίβας 1988
Καίτη Αρβανίτου 1987
Ελένη Καραμάνου 1987
Ελευθέριος Παπανικολάου 1988
Χρυσάνθη Κουτρούλια 1987
Γεώργιος Θωμάς 1988
Δημ. Ηλ. Ζαχαρόπουλος 1988
Βέττα Μπούζη 1985, 86, 87
Χρήστος Μωραΐτης 1986, 87, 88

Κων. Βλάμης 1987

Νικόλαος Βλάμης 1987

(Εξωτερικού)

Αθηνά Πάππας 1987
Σπύρος Τσάνος 1988
Ηλίας Σουλάντζος 1988
Οδωργίος Βαθαλής 1988
Νίκη Δούδη 1988
Ανδρέας Ηλιάπουλος 1988
Κώστας Γούναρης 1988
Γεώργιος Βαράτος 1988
Γεώργιος Παπαδάκης 1988
Γιούλα Βαρδάτου 1987
Σταύρος Μαρδάκης 1986
Δημήτριος Προκαλάμος 1987, 88
Λάμπρος Πορτούλας 1988

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Ελένη Καραμάνου, εις μνήμην των αγαπημένων της γονέων Δημ. και Χρυσούλας Πετρατζά και του αγαπημένου αδελφού της Γεωργίου δρχ. 4.000.

Λουΐζα Νικολοπούλου, εις μνήμην του αγαπητού γαμβρού της Παρασκευά Πλατώνη, με τη συμπλήρωση τριών ετών από τον θάνατό του δρχ. 5.000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Γαλαξίδι: 18.11.1987

Προς τον κ. Πρόεδρο του Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών
Θεωρώ υποχρέωσή μου να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου σε σας και τα μέλη του Συνδέσμου, για την ευγενική χειρονομία σας, να μου απονεμηθεί χρηματικό βραβείο 4.000 (τεσσάρων χιλιάδων) δραχμών, επειδή άριστευσα στην Γ' Τάξη του Γυμνασίου Γαλαξειδίου.

Για την προσφορά σας αυτή θα σας είμαι πάντοτε ευγνώμων.

Με εκτίμηση,

Η μαθήτρια

Ιωάννα Ιωάν. Προκαλάμου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Οι αγαπητοί μας συμπολίτες Θύμιος Δροσάπουλος και η μητέρα του Αγγελική πρόσφεραν, στον Αθλητικό Σύλλογο Γαλαξειδίου «ΟΙΛΑΝΘ» το ποσό των 20.000 δρχ. και πολλά αξιόλογα δώρα που θα κληρωθούν στην πρώτη χοροεπιδείξι του Συλλόγου, στη μνήμη του αδελφού σου αδελφού και γιου Νίκου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τους ευχαριστεί θερμά μέσα απ' τις στήλες του «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ» και εύχεται η ευγενική τους χειρονομία να βρει μιμητές.

Ο Θύμιος Δροσάπουλος έχει προσφέρει στο παρελθόν κι άλλα χρηματικά ποσά και συνεχώς βρίσκεται κοντά μας στη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για την ανάπτυξη του Αθλητισμού στο Γαλαξίδι μας.

Το Δ.Σ.
του Α.Σ. ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ
«ΟΙΛΑΝΘ»

ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

Προς Πρόεδρο της Κοιν. Γαλαξειδίου (Για τον ιατρό του Αγροτικού Ιατρείου Γαλαξειδίου) Γαλαξίδι
Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αποφάσισε τη διάθεση του ποσού των 35.000 δρχ. για την αγορά των αναγκαίων επίπλων για τον εξοπλισμό του Αγροτικού Ιατρείου του τόπου μας, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στην από 15.10.87 επιστολή σας υποδείξεις.

Για την υλοποίηση της αγοράς τους σας αποστέλλουμε σχετική Ταχ/κή επιστολή.
Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος

α.α.
Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Η Γεν. Γραμματέας
Ζ. ΚΟΥΤΡΑ — ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΡ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ (1887 — 1987)

Αν θέλει να φιλοσοφήσει κανείς τη φυσική ζωή του ανθρώπου τον πιάνει ολιγώγος. Αν αποπειραθεί να τον παρουσιάσει τον πιάνει δέος. Τι από αυτά τα δύο μπορούμε να κάνουμε για να προσπαθήσουμε να δώσουμε την τιμή που πρέπει στον Καπετάν-Λιά, τον αφανή σεμνό άνθρωπο, τον ήρωα της αντίστασης, το σωτήρα του Λιμανιού της Πάτρας, τον αγαπημένο σύζυγο, πατέρα, παππού;

Έπρεπε να πεθάνει για να μάθουμε από την τηλέραση της Αθήνας και το ραδιοφωνικό σταθμό της Πάτρας, τη σεμνότητα και το ήθος του αγωνιστή που τα δίδε και τα μετέφερε και στην οικογένειά του, η οποία και τα σέβαστηκε. Και δεν κομπορημονούσε, όπως συμβαίνει συνήθως στους ματαιόδοξους...

Πώς μπορούμε εμείς σήμερα να δώσουμε σε λίγες γραμμές τη σωστή διάσταση μιας π.ρ.α.γ.μ.α.τ.κ.ή.ς παρουσίας ενός αιώνα;

Γιατί ο Ηλίας Μιχαλόπουλος που γεννήθηκε στο Γαλαξίδι και πέθανε στις 5 του Νοεμβρίου του 1987 και που η μοίρα και γενικά του του άφησαν βαριά κληρονομιά (οι παππούδες του Ηλίας Γιαννούτσος Μιχαλόπουλος και Κωστής Σκουτεράκος ήταν πολέμαρχοι στο Χάνι της Γραδιάς) τιμήσε τη γενιά του και η μοίρα του είπε παρών σ' αυτή τη ζωή. Από το 1917 (30 χρόνων) που πέθανε ο πατέρας του, έμεινε αυτός προστάτης των 5 αδελφών του και σαν πραγματικός πατέρας τους δίδε στην πράξη τη σεμνότητα και το ήθος

με τρανό παράδειγμα την αντιστασιακή δράση του στην Κατοχή, της οποίας αποκορύφωμα ήταν η με προσωπική του αυτοθυσία διάσωση του λιμανιού της Πάτρας, όταν μόνος του έκοψε τα ηλεκτροφόρα καλώδια και αχόρηστες τις γεννητρίες των Γερμανών, τη μέρα που φεύγαμε από την Πάτρα.

Μπαράμπα - Λιά, αυτές τις γραμμές τις γράφουμε όχι μόνο για το μνημόσυνο σου, αλλά κυρίως για να νοιώσουμε εμείς τη βαρεία κληρονομιά που αφήνεις στη γενιά σου, στα παιδιά σου, στα εγγόνια σου και σ' όλους τους Έλληνες, αλλά πιο πολύ στους συντοπίτες σου, τους Γαλαξειδιώτες.

Η μοίρα όμως αν και σε ζήλεψε στις τελευταίες σου μέρες, στάθηκε κι εδώ για σένα τουλάχιστον επιεικής.

Έτσι, όταν πριν ένα μήνα έχασες ξαφνικά τον ένα σου γιόνο τον Παρασκευά (59 χρόνων) δεν σ' άφησε να το καταλάβεις εδώ κάτω... Έσπευσε πριν από σένα να μεταφέρει στη νήσο των Μακάρων που τώρα βρίσκεσαι το μήνυμά για τον εκεί πηγαίο του ήρωα... Κι εμείς εδώ κάτω να απορούμε με δέος για τις ανεξερεύνητες θουλές του Κυρίου.

Σαμνέ γέροντα σε απαξίωθα με αγάπη και σεδασμό, δεν πρέπει να σε ξεχάσαμε, δεν μπορούμε να σε ξεχάσουμε... Το λιμάνι της Πάτρας θα μας εμποδίζει.

Καλό σου ταξίδι.

ΔΗΜ. ΑΛΕΥΡΟΜΑΤΕΙΡΟΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ιωάννης και Αναστασία Τρίγκας, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 5.000.

Οικογ. Νικόλαος Χαρ. Τραγανή, εις μνήμην της θείας των Φούλας Παπαδημητρίου δρχ. 2.000.

Οικογ. Γεωργίου Μητροπούλου, εις μνήμην της τσαδέλης και θείας των Λόλας Πετρατζά δρχ. 3.000.

Ελένη Τσαπληρή, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 5.000.

Προς όλους τους δωρητές το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο εκφράζει θερμές ευχαριστίες και εύχεται υγεία και μακροχρόνια. Επίσης θερμές ευχαριστίες εκφράζουν και προς τον κ. Γεώργιο Κουμπουρόλη που προσέφερε δωρεάν οκτώ (8) καρέκλες για λογαριασμό του Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου.

Ο Πρόεδρος
Πρωτοπρεσβύτερος
Βασίλειος Μπρεσιάκας

ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Χ.Τ. δρχ. 1.000.

Μαρία Χονδρομιάλη, εις μνήμη γονέων δρχ. 1.000.

Αικατερίνη Λαλειγιάννη, εις μνήμην συζύγου και τέκνων, διά τις ανάγκες του Ι.Ν. Παναγίας Βλαχερνών δρχ. 2.000.

Αικατερίνη Λαλειγιάννη, εις μνήμην συζύγου και τέκνων υπέρ του Ι. Ναού Αγ. Πάντων Κοιμητηρίου δρχ. 2.000.

Δημήτριος Καραλής, εις μνήμην Κων/νου και Παγωνίστας Χατζοπούλου δρχ. 5.000.

Γαρυφαλία Πορτούλα δρχ. 1.000.

Ηγουμένη Αγάθη Δουρασινού δρχ. 3.000.

Πάνος και Σούλα Χούπη, εις μνήμην γονέων Σπυρίδωνος και Χρυσάφης Αγγουρά, αδελφού των Λουκά και Λοιπών συγγενών δρχ. 10.000.

Γεώργιος και Ασπηνία Θωμά, εις μνήμην της θείας των Παράσκας Κουτουλιέρη δρχ. 3.000.

Χρυσή Βομβογιάννη, εις μνήμη προσφιλούς συζύγου της δρχ. 2.000.

Ελένη Τσαπληρή, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 5.000.

Ιωάννης και Αναστασία Τρίγκας, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 5.000.

καλα, εις μνήμην γονέων και αδελφών δρχ. 5.000.

Ανώνυμος δρχ. 10.000.

Ανδρέας και Σοφία Αρβανίτη, εις μνήμην αδελφού των Ευθυμίου Παρνασσίδη δρχ. 2.500.

Οικογ. Ευαγγέλου Παπαπαναγιώτου και Δημ. Μητάκου, εις μνήμη της αγαπημένης των Φούλας Παπαδημητρίου δρχ. 2.000.

Προς όλους τους ανωτέρω δωρητές τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου εκφράζουν θερμές ευχαριστίες και εύχονται κάθε αγαθά.

Δια το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο
Ο τοπάρχης Πρόεδρος αυτού
Πρωτοπρεσβύτερος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΡΕΣΙΑΚΑΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΩΤΗΡΑ

Προς τον Αιδεσιμότατον Χαράλαμπος Γκελεστάδην Γαλαξίδι

Ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Συν/σιου μας, με ταχ/κή επιταγή σας αποστέλλουμε το ποσό των 20.000 δρχ. που αποστέλλει μικρή προσφορά του Συνδέσμου μας στην πλαισίωση του έργου για την επισκευή και ανακατασκευή της Μονής του Σωτήρος.

Σας ευχόμαστε υγεία και δύναμη, ώστε να φέρετε σε τέλος το ωραίο πρόγραμμα: έργο που αναλάβατε, του οποίου την πρόοδο με ενθουσιασμό και ενδιαφέρον παρακολουθούμε.

9.11.1987

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

α.α.

ΜΙΤΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η Γεν. Γραμματέας

ΖΩΗ ΚΟΥΤΡΑ —

ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ

Νίκος Καμμένος, εις μνήμην προσφιλών του δρχ. 4.000.

Καίτη Ι. Μπεσέρη, εις μνήμην προσφιλών της γονέων και αδελφών δρχ. 2.000.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί τους δωρητές.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ "ΟΧΙ,, ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Νοέμβριος.— Παρά την ακαταστασία του καιρού, με βροχές και σσουχερό κρύο, γιορτάστηκε με συμμετοχή όλων των κατοίκων και ξένων ενδοχόμενων η επέτειος του ΟΧΙ.

Στην πόλη μας από την πατριωτική, κυμάτιζε η κυανλευκός, Σχολεία, Δημ.σ. καταστήματα, οικία, είχαν πανηγυρική όψη.

Η εορτή ήρχισεν από τις 26 Οκτωβρίου με την εορτή της Σχολείας, α.α. Σχολεία, Λύκειον, Γυμνάσιον, και Δημοτικόν και εγένετο απονομή βραβείων στους μαθητές και μαυητρίες των σχολείων και επικολούθησαν χοροί ελληνικοί και πατριωτικά άσματα, παρουσία γονέων και κηδεμόνων των μαθητών και πολλών κατοίκων, ως και των Αρχών του τόπου.

Την 28ην Οκτωβρίου, εγένετο επίσημος δοξολογία εις τον Μητροπολιτικόν μας Ναόν του Αγ. Νικολάου, παρουσία των Αρχών, του Προέδρου Κοινότητος μετά του Κοινοτικού Συμβουλίου και πλήθους κόσμου.

Μετά ταύτα, ακριβώς εις τας 9 η ώρα, ήρχισεν η προσέλευσις των μαθητών των σχολείων, Λυκείου, Γυμνασίου, Δημοτικού, Νηπιαγωγείου και Ναυτοπροσκόπων. Με επικεφαλής τας σημαίας των, καθώς και των κ.κ. καθηγητών Λυκείου, Γυμνασίου, διδασκάλων και διδασκαλισσών ως και νηπιαγωγών και πολλών ξένων επισκεπτών.

Δέον να σημειωθεί ότι ο Μητροπολιτικός μας Ναός είχαν πανηγυρική όψη, τόσο εσωτερικώς με τα ελληνικά χρώματα,

όσον και εξωτερικώς, ενώ εις τα 9.30 ήρξατο η κρούσις των κωδώνων των εκκλησιών για να επακολουθήσει η μεγάλη δοξολογία υπό των ιερέων και ιεροφαιτών.

Είς τα πρόσωπα των εορταστών διέκρινε κανείς την υπερηφάνειαν της ελληνικής ψυχής για το μεγάλο Αλβανικό έπος και η σκέψις όλων στρέφονταν στα ελληνικά γένητα, που με το αίλοιο νεανικό τους αίμα έγραψαν μια καινούργια ιστορία δόξας, ενώ οι μαθηταί των Σχολείων, αγόρια και κορίτσια, με τας εθνικάς στολάς και την ηρωικήν φουστακέλλα, σκίρπιζαν ρίγη συγκινήσεως.

Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας ανήλθε εις το δήμα ο αμειλητός της ημέρας που με πατριωτικά λόγια ανέπτυξε το ιστορικόν της εορτής της 28ης Οκτωβρίου χειροκροτηθείς υπό των παρισταμένων εις την τελετή.

Μετά ταύτα επικολούθησεν παρέλασις των μαθητών και μαθητριών των Σχολείων Λυκείου, Γυμνασίου, Δημοτικού και Ναυτοπροσκόπων και τέλος Νηπιαγωγείου, εις την παραλίαν και παρά την πλατείαν «Μάμα», εκκίπτον των Αρχών, των κ.κ. Εκπαιδευτικών και πλήθους εορταστών, οι οποίοι από τον ναόν, κατέλαβαν χώρον εις την παραλίαν για να χειροκροτήσουν τα ελληνικά γένητα, τα οποία μ' επικεφαλής τυμπανιστάς και τας κυανολεύκους τραγουδούσαν πατριωτικά άσματα, υπό τα χειροκροτήματα των παρισταμένων.

Και του χρόνου.

ΕΥΘ. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΣΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ
Γαλαξίδι: 12.10.87

Προς: κ. Νομάρχη Φωκίδας — ΔΜ-ΦΙΣΣΑ.

Κε Νομάρχη,

Η Πολιτεία αφού έλαβε υπ όψη:

α) Την απόλυτη ανάγκη μετασχεύσεως του Γυμνασίου και Λυκείου Γαλαξειδίου που λειτουργούν από του 1954 σε παλαιά κατοικία που παραχωρήθηκε στην κοινότητα για το σκοπό αυτό.

β) Την έλλειψη χώρων να καλύψει τι στοιχειώδεις ανάγκες των 2 σχολείων.

γ) Την επικινδυνότητα του κτιρίου σε περίπτωση πυρκαϊάς σεισμού κλπ.

δ) Την έλλειψη βασικών προϋποθέσεων υγιεινής και ασφάλειας.

ε) Την ιστορικότητα του Γαλαξειδίου.

Αποφάσισε, ορθότατα, να δαπανήσει σεβάστο ποσό (που φθάνει μέχρι στιγμής τα 30.000.

Κε Νομάρχη,

Έχοντας και την ιδιότητα του εκπαιδευτικού, παρακαλούμε και το πιστεύουμε απόλυτα να ασκήσετε την επιρροή σας στους αρμόδιους φορείς για σταδιακή επίλυση των ανωτέρω εκκρεμοτήτων και αποπεράτωση του τόσο σημαντικού για μας και τα παιδιά μας έργου.

Με τιμή

Για τα Διοικ. Συμβούλια γονέων - κηδεμόνων

Α. Του Γυμνασίου

Ο Πρόεδρος

ΗΡ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΣ

Η Γραμματέας

ΕΥΤ. ΚΟΤΣΩΤΑ

Β. Του Λυκείου

Ο Πρόεδρος

ΣΠ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

Η Γραμματέας

Μ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Κοιν.: Κοινότητα Γαλαξειδίου

Γαλαξίδι

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 1

το υφαισίο αυτο οικοδόμημα κα καταστραφή ή να μεταβληθί ακόμη και εις σταθμόν όπως συνέβη με το παλαιόν Σχολείον. Εν τούτοις δεν αποκύπτει ότι την ιδέαν — δια του γράφοντος — και την απόφασιν να διατηρηθί υπό την αρχικήν αρχιτεκτονικήν του μορφήν το Παρθενοναγώνιον και χρησιμοποιηθί ως αίθουσα θεάτρου, επηρέασε το γεγονός ότι κατ' επανάληψιν εις την αίθουσαν αυτήν — την μοναδικήν — είχαν παιχθί από Σκηνης θεάτρου θεατρικά έργα και υπήρξεν μάλιστα εποχή, η οποία παρέμεινε αληθινή, κατά την οποίαν μία πλειάς νεαρών — τότε — συμπολιτών, προσέφεραν εις την Γαλλεσιδιωτικήν κοινωνίαν απανταίαν πνευματικήν απόλαυσιν υπό τύπον ιδιωτικού Θεατρικού Επιθεωρησίου τοπικού περιεχομένου. Υπήρχεν όμως ο κίνδυνος να επιπλακώμεν εις τα γρανάξια της γραφειοκρατίας και να μη δυνηθώμεν να φέρωμεν εις πέρας την απόφασιν μας αυτήν άν ήβελαιμεν ακολουθήσθαι την ορθόδοξον, την ευθείαν θα έλεγα οδόν, αν δηλαδή τα χρήματα εισήγοντο ως έσοδον εις το Κοινοτικό Ταμείον, εάν εξήτειτο άδεια από την Εποπτεύουσάν Αρχήν δια να λάβη η Κοινότης μέρος εις πλειοδοτικήν δημοπρασίαν — και αν εχορηγήτο τις οίδη υπό πώλησιν — κλπ. κλπ. Δι' αυτό επανοήθη ένας νομικός ελιγμός ο οποίος μας επέτρεψεν να ολοκληρώσωμεν την προσπάθειάν μας και αφού εννοείται εφορμεν πλήρη κατανόησιν και εκ μέρους της Σχολικής Εφορείας του Δημοτικού Σχολείου. Ούτω ανεδείχθη τελευταίος (και μοναδικός) πλειοστάτης εις την διαξαχθείσαν πλειοδοτικήν δημοπρασίαν την 16.1.1949 δια την εκποίησιν υπό της Σχολικής Εφορείας του Παρθενοναγώνιου (η Σχολ. Εφορεία δεν ήδυνάτο να προσβί κατά νόμον εις απ' ευθείας πώλησιν, αλλά μόνον διά πλειοδοτικής δημοπρασίας) ο έμπορος Νικόλαος Δ. Μιχόπουλος, συναχθέντος μετά την έγκρισιν των πρακτικών, του υπ' αριθ. 1870) 26.3.1949 πωλητηρίου Συμβολαίου του Συμ) σύντος Επρ. Παρέδρου Β. Αθανασίου. Εν συνεχεία συνετάθη το υπ' αριθ. 1203) 28.6.1949 Συμβολαίου του Σ) φου Αμφίσσης Κ. Παπαγεωργίου, δι' ου ο Νικόλαος Δ. Μιχόπουλος εδύλωσεν «ότι δια χρημάτων των εν Αμερικη Γαλλεσιδιωτών Ευθυμίας Κολομπόρου και Παναγιώτου Κολομπόρου ηγγράσεν από την Σχολ. Εφορείαν Γαλλεσιδίον εν σχολικόν κτίριον κείμενον εντός της κομποπόλεως Γαλλεσιδίου, χρησιμοποιούμενον άλλοτε ως Παρθενοναγώνιον, αναδειχθείς τελευταίος πλειοστάτης κατά την ενεργηθείσαν δημοπρασίαν εκποιήσεως αυτού, αγοράσας αυτό επί ιδίω ονόματι, αλλά επί σκοπού όπως διατήρησιν και παραχωρήσιν αυτό εις την Κοινότητα Γαλλεσιδίου διά να χρησιμοποιηθί τούτο ως αίθουσα Κοινοτικού Θεάτρου, συγκειντρώσων κλπ. υπό τους κατωτέρω όρους. 'Ηδη προς ολοκλήρωσιν του σκοπού δι' ον ηγοράσθη το ανωτέρω οικοδομικόν συγκρότημα δια χρημάτων των ως ειρήνται Ευθυμίας και Παναγιώτου Κολομπόρου, ο διαληφθείς Νικόλαος Δ. Μιχόπουλος διωρείται από σήμερα δια δωρεάς μεταξύ ζώντων. Εις εκτέλεσιν του κατά τα άνω σκοπού αυτού του σκοπού, θέλει ηποτελέσει Κοινοφελές 'Ιδρυμα συμφώνως τω άρθρω 95 και επι. του Α.Ν. 2039) 1939 θεωρουμένης της παρούσης και ως συστατικής πράξεως εν η προβλέπεται και ο οργανισμός Διοικήσεως σύμφωνα με το άρθρον 98 ως ακολούθως: 1) Συνιστάται Κοινοφελές 'Ιδρυμα υπό την επωνυμίαν «'Ιδρυμα Κοινοτικού Θεάτρου Γαλλεσιδίου. 2) Το 'Ιδρυμα αποτελεί αυθύπαρκτον Νομικόν Πρόσωπον και διοικείται υπό πενταμελούς Διοικητικού Συμβουλίου απαρτιζομένου α) εκ του εκάστοτε Προέδρου της Κοινότητος Γαλλεσιδίου, β) του εκάστοτε Διευθυντού ή Διευθυτριας του Δημοτικού Σχολείου Γαλλεσιδίου, γ) του αρχαιότερου εν ενεργεία και κατά την λήψιν του πτυχίου ιατρού εν Γαλλεσιδίω, δ) του αρχαιότερου κατ' διορισμόν εν τω Ειρηνοδικείω Γαλλεσιδίου, ε) του αρχαιότερου κατ' διορισμόν εν τω Πρωτοδικείω Παρνασσίδος, διορισμένου δικηγόρου δημόσιου Γαλλεσιδίου και ε) εξ ενός αντιπροσώπου του Συλλόγου των εν Γαλλεσιδίω Συνταξιούχων του ΝΑΤ ή τούτου μη υπάρχοντος εξ ενός αντιπροσώπου του Επαγγελματικού Συλλόγου ή και τούτου μη υπάρχοντος εξ ενός αντιπροσώπου του Γεωργικού Συνεταιρισμού. Εν περιπτώσει αδυναμίας συγκροτήσεως του Διοικ. Συμβουλίου εκ των κατά τα άνω μελών, το Κοιν. Συμβούλιον Γαλλεσιδίου, δια πράξεώς του, συμπληροί τούτο κατά την κρίσιν του».

Το δωρητήριον αυτό συμβόλαιον υπεδέχθη ιεραρχικώς εις το Υπουργείον Οικονομικών και μετά την γενομένην επεξεργασίαν εδημοσιεύθη εις το υπ' αριθ. 185 της 28) 8) 1950 ΦΕΚ τεύχος Αον το Β.Δ. «περί εγκρίσεως συστάσεως 'Ιδρυματος Κοινοτικού Θεάτρου Γαλλεσιδίου» με μόνην τροποποίησιν του Οργανισμού του την προσθήκην ότι πελεί «και υπό την ανωτέρων εποπτείας του Υπουργού Οικονομικών ως και υπό την τούτην του, ως εκ του επιδιωκόμενου σκοπού, αρμοδίου Υπουργού Θρησκευμάτων και Εθνικής Παιδείας (νυν Υπουργού Πολιτισμού και Επιστημών)».

Έτσι, επαρατώθη η κατά νόμον διαδικασία και ολοκληρώθη η προσπάθεια δια να περισταθί το κτίριον του Παρθενοναγώνιου, διατηρηθί η αρχιτεκτονική του μορφή και η ευρύχωρος αίθουσα του μεταβληθί και επισήμως εις αίθουσαν Κοινοτικού Θεάτρου. Ας σημειωθί ότι τούτης κατασκευής και μορφής αίθουσας ελάχιστα Επαρχιακά πόλεις της Ελλάδος διαθέτουν. Το κλασσικόν ρυθμόν κτίριον του Παρθενοναγώνιου ανηγέρθη το 1880 υπό του Δήμου Γαλλεσιδίων και επί Δημαρχίας Ν. Λουκέρη, ίνα χρησιμεύσθ ειδικώς δια την στέγασιν του Δημ. Σχολείου Θηλέων. Πράγματι χρησιμοποιηθί συνεχώς ως διδασκλήριον από της ανεγέρσεως του μέχρι τέλους του Σχολικού έτους 1928 - 1929, ότε υστράντος του ν. 4397 το Σχολείον Θηλέων συνεχωνεύθη μετά του Σχολείου αρρένων και έκτατε τούτο παρέμεινε αχρησιμοποίητόν, περιελθόν, δυνάμει των νόμων 2442) 1920 και 5019) 1931 εις την κυριότησιν του Σχολικού Ταμείου του Δημοτικού Σχολείου Γαλλεσιδίου.

Τι έγινε όμως δια να ενεργοποιηθί το Κοινοφελές αυτό 'Ιδρυμα και επιτελέσει τον προορισμόν του; Πρόθεσίς μας δεν είναι να ανατρέξωμεν εις το παρελθόν και αναζητήσωμεν αναδρομικώς ευθύνας. Απλώς κάμνομεν ωρισμένας διαπιστώσεις ότι επί ολόκληρον π.χ. εικοσιπενταετίαν δεν κατορθώθη να τοποθετηθί μία πλάκα — έστως με τα ονόματα των δωρητών και ότι αν δεν ευρίσκετο η αειμνήστος Ζωή Τσιγγούνη να καταβάλη εξ ιδίων της τας διαρκείας και προσφάτως ο Σύνδεσμος Γαλλεσιδιωτών, το κτιριακόν αυτό συγκρότημα θα είχαν ασφαλώς καταρρεύσει. Διότι ουδεμία ενόνοια ενέετο δια την οικονομικήν τούτου ενίσχυσιν υπό του Κράτους και ουδεμία φροντίς ελήφθη δια την αξιοποίησιν του δικτικού κτηματός του κτιρίου, το οποίον θα ήδύνατο, προστού ερειπωθί, να ενισχυθί εις το Δημόσιον δια την στέγασιν Δημοσίας Υπηρεσίας Αγρονομίας - Αστ. Σταθμού) θα να έχη το 'Ιδρυμα ένα σταθερόν και πάγιον εισόδημα.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

(Από το χειρόγραφο του Αργ. Η. Αθανασιάδη)

Συνεχίζουμε τη δημοσίευσή του ημερολογίου του αξιόχαιρου Αργύρη Αθανασιάδη που κρατούσε ως στρατιώτης στους Βαλκανικούς πολέμους. Δυστυχώς υπάρχει ένα κενό από τη μάχη του Σαραντάπορου (10 Οκτωβρίου 1912) για την οποία διαβάσαμε στο προηγούμενο φύλλο μέχρι και στις 28 Ιανουαρίου που ξαναδιαβάζουμε στις σημειώσεις του μυθράμπα - Αργύρη. Οι σημειώσεις εκείνες ή χάθηκαν ή για κάποιους λόγους ο στρατιώτης μας δεν έγραφε. Διαβάζουμε λοιπόν:

«Ιανουαρίου εις τας 28 έφυγεν το σύνταγμα μου και επήγεν εις Κορυτσά. Εγώ έμεινα και επήγα εις το νοσοκομείον Ιταλικόν, δεν με εδέχοντο, επήγε ο Κασάτσος και έδωκεν το γράμμα του διευθυντού Πασχάλη και μου επέτρεψαν και εισήλθον.

Με εξέτασεν ο ανθυπίατρος Ζωγράφος και με έδωκεν εις ένα θάλαμον το Α1 που είχαν όλους τους θάρους πύσχαυτας. Εκοιμήθην καταγής με δυο κουβέρτες, όλοι την νύκτα δεν κοιμήθηνκα, από τον φόβο μου. Όλοι εκεί μέσα είχαν πυρετό άνω των 39 και από τύφο. Όλοι δογούσαν.

Την πρωίαν ήλθε η διευθύντρια και την απαρκέλασα και με σήκωσε. Δια την τύχη μου

καταρρεύσει. Διότι ουδεμία ενόνοια ενέετο δια την οικονομικήν τούτου ενίσχυσιν υπό του Κράτους και ουδεμία φροντίς ελήφθη δια την αξιοποίησιν του δικτικού κτηματός του κτιρίου, το οποίον θα ήδύνατο, προστού ερειπωθί, να ενισχυθί εις το Δημόσιον δια την στέγασιν Δημοσίας Υπηρεσίας Αγρονομίας - Αστ. Σταθμού) θα να έχη το 'Ιδρυμα ένα σταθερόν και πάγιον εισόδημα.

Ας ευχηθώμεν και ας ελπίσωμεν ότι οι εκ των συμπολιτών μας ναι και οι μονίμως και οι εκτός του Γαλλεσιδίου διαμένοντες, με την διακρίνουσαν αυτούς πνευματικότητά, θα θελήσουν να ενεργοποιήσουν και αξιοποιήσουν το αδρανές σημερινόν Κοινοφελές 'Ιδρυμα καθιστώντας από πυρήνα ενός ευρύτερου Πνευματικού Κέντρου.

Ι. Π. ΣΙΑΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

(Σ.Σ.) Η διατυπωμένη στην επιστολή υπόδειξη να αναγραφούν στο κτίριον του Παρθενοναγώνιου, πρώτον ο τωρινός χαρακτήρας του και δεύτερον τα ονόματα των δύο χορηγών για την απόκτησιν του κτιρίου, Ευθυμίας Κολομπόρου και Παναγιώτη Κολομπόρου είναι νομικώς όχι μόνο ορθή, αλλά και επιβεβλημένη γιατί ο μεν χαρακτήρας του είναι δοσμένος και προκύπτει από το Βασιλικό Διάταγμα του 1950 «περί εγκρίσεως συστάσεως 'Ιδρυματος Κ ο ι ν ο τ ι κ ο ύ Θε ά τ ρ ο υ Γ α λ λ ε σ ι δ ι ο ύ», η δε αναγραφή των δύο ονομάτων γιατί «ελήφθη απόφασις (του Κοινοτικού Συμβουλίου) όπως το προϊόν του ποσού άμνη τη εξοφλήσει του, χρησιμοποιηθί εις έργον όποιο θ έ λ ε ι δ ι α ι ω γ ή ι τα ονόματα των αληροδοτών». Επειδή όμως η κατάστασις...», όπως έγραφε το 1948 ο τότε Πρόεδρος της Κοινότητος Γ. Μίχος προς τον εκτελεστή της διαθήκης Γεώρ. Καρδασάκη.

έρχεται τηλεγράφημα να φύγει ο Διευθυντής ο οποίος θα μου έδινε άδεια, όπως είχαν επεί εις τον Αγάναν. Εκάθισα ημέρας 14, αυτές τας ημέρας δεν έπαυεν το χιόνι να πίπτει διαρκώς. Εγώ ήμουν με σάμπες, κρεβάτι και δυο κουβέρτες, μόνον από φαγητόν υποφέραμε.

Την νύκτα ελέγαμε παραμύθια, ένα παιδί Β. Καραμπίτσας, Αθανασ. Κατσίκας Μαγαλέας, ένα παιδί από τον Πειραιά και ένας Πίφας από την Καλαμάτα.

Τέλος επηράσαμεν καλά, καφέδες την νύκτα και τσιγάρο. Η νοσοκόμα ήταν καλή. Ένας Ιω. Κορκούσης από τον Βάλτο και Βασ. Μπίλας, Χρίστος Μάνσης, είχαμεν και έναν ασθενή Ι. Ψαθάς ο οποίος έδωκεν κόκα να πάρει άδεια, κατόρθωσεν αλείφθηκε με ιώδιον και έριξε και εις τα αρτιά του έκανε πολλά δεν γράφονται, έριξε την ιατρική κάτω.

Είχαμε αρχίατρο Γεωργ. Αθανασόπουλον, επίατρος Τσίτσας Παναγιώτης και αυτοί οι δυο εμπάλωσαν και μας επέταξαν έξω. Επείλην την ώρα ήρθεν ο Κασάτσος και έφερεν κάρταν από τον Αγάναν εις τον Διευθυντήν και ήρθεν ο Διευθυντής και μερώθηκε πως λέγαμεν και έφυγεν και επήγεν μέσα εις το γραφείον και έστειλεν το φακέλον της νοσηλείας με τον λοχίαν. Μετά ένας ασθενής πέραςε πάσχων από ρευματισμούς εισροποίητο, ήταν φυσικός ταμπέλης και δειλός από μέσα από το γραφείον και έμειλεν με αυθάδειαν του λέγει κύριε η δική σου ασθένεια περνά, θα πάγω εις τον Βασιλέα και αμέσως εροδιθήκανε, και μας πήραν με τον φίλον και με έστειλαν έμένα μου έκαταν αυτήν την ευκολίαν και με έστειλαν εις το αναρρωτήριον Αλατινή ένας Κατσίκας Αθ. Κατσίκης και ένας πρό δεν μας είχαμ στείλει νησιωτικήν το δράδυ δεν δικαιούμεθα να πάρωμεν συστάσεις. Την πρωίαν γάλα, κρέας κάθε ημέρα, το θράδυ κρέας σούπα κρεσί, 2 αυγά ήταν κατά θέληση.

Περίβολος εκτεταμένος, θερμότητα. Μέσα ο τοίχος γυμνός με δελούδο. Επέρασα 14 ημέρες, ούτα και εις το σπίτι μου. Εκεί τους έριχνα τα χαρτιά και με είχαν εις τα χέρια με βαστούσαν. Κατάην εξήγησα να εξέλθω. Εις τας 21 Φεβρουαρίου έπεσαν τα Ιωάννινα και το Μπιζάνι».

(Στο επόμενο η συνέχεια)

Τ.Ω.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Έχουμε αναλάβει όλα τα σπία των ξένων που μένουν στο Γαλλεσιδί.

Δότες μας τα κλειδιά και εσείς να το έχετε έτοιμο το κολοκάρι.

Αν θέλετε οικόπεδο ή σπίτι θα σας βρούμε εμείς.

Ελασχωρματισμοί, πλακάκια, πλαστικά και γενικά όλα.

Για τη χειμερινή σαιζόν 20% έκπτωση.

Ελ. Παπανικολάου, Γ. Παπανικολάου, Αν. Μαρδάκης. Τηλ. 41. 552 Γαλλεσιδί.

Γίνονται και ευκολίες πληρωμής

ΕΚΘΕΣΗ

«Το Γυμνάσιο Γαλλεσιδίου και η προσφορά του στην πνευματική και ποδητιστική ανάπτυξη του Γαλλεσιδίου»

Γαλλεσιδί 1987, μια γραφική και όμορφη κομμάτολη κάτω από το Ιερό του Απόλλωνα και της Πυθίας, αγκαλιασμένο σφιχτά με τον Άη - Γιώργη, την Αφροδίτα, το Γ'άνακκι, το Κάδο, το Χηρόλακα, τον Άη - Διά και λίγο πιο πέρα την Τρίπορην και το Δρυπό, φωτεινό απομεινάρι μιας εποχής που άφησε στο πέρασμά της ανεξάντλητη τη σφραγίδα του δικού της πολιτιστικού στοιχείου.

Περιδιαβαίνοντας τα στενά και ανηφορικά καντούνια του Άη - Νικόλα και της Άη . Παρρασκίνας άθελά σου μεταφέρεσαι σ' αυτή τη πνευματική και πολιτιστική εποχή που έζησε ο τόπος. Τα πέτρινα αρχοντικά, τα πελεκιμένα πεζοδρόμια, οι σαρφίτες των σπιτιών, οι επιδελτικές εκκλησίες, τα καλοχτισμένα μουράγια, τα καρνάγια, τα τείχη και τόσο άλλοι αψευδείς μάρτυρες μιλούν και λένε πιο πολλά με τη σιωπή τους για τον πολιτισμό που πέρασε.

Αυτή η πολιτιστική άνθηση του Γαλλεσιδίου οριοθετεί δύο εποχές, την εποχή των Ιστιοφόρων σαν Ιστορική πραγματικότητα και την εποχή του Αιμού και της κρυφής ελπίδας των Γαλλεσιδιωτών για ένα νέο Πνευματικό, επαγγελματικό πολιτιστικό ανέδασμα που θα είναι δημιουργημένο μιας νέας αφημιστικής εποχής με έντονο το στοιχείο της νεοελληνικής Αναγέννησης, αλλά και εξ ίσου έντονο το πολιτιστικό στοιχείο της νομότερα αναγεννημένης Ευρώπης.

Όμως όσο και αν αυτή η κρυφή ελπίδα ξεμάκρυνε, το Γαλλεσιδί ζούσε το δικό του δράμα, φορτωμένο τη ναυτική του ιστορία, δεμένο με τους θρύλους και τις παραδόσεις της ναυποσύνης του, έχτιζε πάνω στους καμμούς πολλών γενιών το δικό του πολιτισμό και διαμόρφωνε τη δικιά του πολιτιστική φυσιογνωμία και ταυτότητα.

Τα θεμέλια αυτής της Πολιτιστικής και πνευματικής ανάπτυξης θα βάλουν κατά τους προεπαναστατικούς χρόνους φωτισμένοι δάσκαλοι και καθηγητές, όπως ο Πριμάρης και ο Αλευράς. Τα πνευματικά ενδιαφέροντα του τόπου λόγω της φύσης του ναυτικού επαγγέλματος και οι ανησυχίες του δυναμίζουν την όρεξη για μάθηση. Ο θαμός των Γυμνασίων που παρείχαν ανώτερη μόρφωση και προετοιμάζαν τους νέους για Πανεπιστημιακή παιδεία, δοκιμασμένους πλέον με επιτυχία στην Ευρώπη εισάγονται και στην Πατρίδα μας από το 1836, με αντικείμενο μάθησης τη διδασκαλία Αρχαίων Ελληνικών κλασσικών συγγραφέων και της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας.

Μέχρι το 1929 έτος εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στο Γαλλεσιδί θα λειτουργεί κατά διαστήματα Ελληνικό Σχολείο και ημιγυμνάσιο τα οποία μετά την απελευθέρωση θα δώσουν στην σπουδή στα Γυμνάσια Παράρτημα του Γυμνασίου 'Αμφισσας.

Στη δεκαετία του 1950 - 60, οι Γαλλεσιδιώτες αναγνωρίζοντας την συμβολή του Γυμνασίου στην Πνευματική και Πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου, θα ετοιμασθούν πολλές φορές ακόμη και μισθοδοσία Καθηγητών.

Στη δεκαετία του 1970 - 80 εισάγεται και στο Γαλλεσιδί ο θαμός του Ναυτικού Γυμνασίου, δοκιμασμένος και αυτός το 1954 στις Ονούσες Χίου και την Ιθάκη. Το Γυμνάσιο αυτό θα δώσει νέα ώθηση στα Πνευματικά και Πολιτιστικά ανέδασμα του τόπου. Η διδασκαλία ναυτικών μαθημάτων θα τονώσει τα εν-

διαφέροντα του τόπου για τη θάλασσα και τη ναυτική ζωή με τις παραδόσεις της. Μετά το 1979 όταν θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση και η κρίση για τα Ναυτικά Σχολεία λόγω της κρίσης του Ναυτικού επαγγέλματος, τα Ναυτικά Γυμνάσια - Λύκειο, μπροστά στον κίνδυνο ν' αυτοκαταργηθεί λόγω ελλείψεως μαθητών, μετατρέπεται με πρωτοβουλία των Καθηγητών, Γονέων και Κηδεμόνων, αλλά και άλλων τοπικών παραγόντων σε Γυμνάσιο και Λύκειο γενικής κατεύθυνσης.

Η έξυπνη αυτή ενέργεια παρά τη διχονομία για τη μετατροπή θα δώσει ένα πανίσχυρο και ανεξάρτητο Γυμνάσιο και Λύκειο με καταπληκτικές επιτυχίες στις επιστήμες, ενώ παράλληλα θα διατηρήσει αμείωτη τη ναυτική παράδοση του τόπου.

Η αναδρομή μας αυτή έχει σαν σκοπό να δείξει στον αναγνώστη ότι το Γαλλεσιδί σαν κατ' εξοχήν ναυτικό μέρος με ανησυχίες και ενδιαφέροντα γύρω από τη θάλασσα δεν στερήθηκε ποτέ πνευματικής και πολιτιστικής τροφής, την οποία έπαιρνε άλλοτε από σοφούς Ελληνοδιδασκάλους και σήμερα από σοφούς καθηγητές, οι οποίοι δημιουργήσαν μια θαυμάσια Πολιτιστική Παράδοση και έβαλαν τα θεμέλια μιας κοινωνίας ανεξαρτησίας Πνευματικά και Πολιτιστικά.

Τα δυο αυτά κύτταρα Γυμνασίου και καθηγητές έδωσαν την ευκαιρία σε μια πανσπερσία από Γαλλεσιδιώτες Ναυτικούς, Αξιωματικούς και πληρώματα να μεταφέρουν παλιότερα με τα ιστιοφόρα τους και σήμερα με τα σούπερ τάνκερς, συνθήκες και τρόπους ζωής από όλα τα μέρη του κόσμου και αντίστροφα, ανεβάζοντας έτσι την πολιτιστική δράση του τόπου. Πάνω στα θρανία του Γυμνασίου θα σφυρηλατηθεί η λεπτότητα των αισθημάτων, ο ήπιος χαρακτήρας και γενικά το πολιτιστικό ήθος του τόπου, το οποίο πρέπει να μείνει μακριά από κάθε λογής ξενοφάρτες συνθήκες που παραχαράζουν τα ήθη και τα έθιμα του τόπου και καταρακώνουν την κοινωνία μας αντί να την αναβαθμίζουν.

Επειδή προσωπικά πιστεύω ότι η πνευματική αξία ενός τόπου αποτελεί την πολιτιστική του υπεραξία, γι' αυτό δικαιολογώ την πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα του τόπου στην οποία αξιοποταστικά συμβάλλουν Γυμνάσιο - Λύκειο - καθηγητές και μαθητοκοσμος.

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι, οι φορείς και τα Σωματεία σε αρμονική συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση και τις εκκλησιαστικές, πολιτιστικές και στρατιωτικές Αρχές του τόπου, οργανώνουν θρησκευτικές γιορτές στις οποίες εκτός των εορτών του Πάσχα, των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, ξεχωριστή μεγαλοπρέπεια έχουν, ο γιορτασμός του Αγίου Νικολάου, πολιούχου και προστάτη των Ναυτικών με ολονυχτία και περιφορά της 'Αγίας εικόνας στην οποία μετέχει με κατανύξη όλο το Γαλλεσιδί, οι Αρχές του Νομού, κλημάκιο Προσκόπων, Σχολείων κλπ. Επίσης οι εκδηλώσεις των Θεοφανείων με τη ρίψη του Τιμίου Σταυρού στη θάλασσα για τον αγιασμό των υδάτων και τα σφυρίγματα των σκαφών που είναι αγκυροβολήματα.

(Στο επόμενο η συνέχεια)

Χαρίτην Δημ. Κοινοτία

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Νοέμβριος 1987
Οι γενικές συνελεύσεις της Αδελφότητας Οιάνη εδώ, έχουν ιδιαίτερη σημασία, όχι μόνο για τον οργανωτικό χαρακτήρα τους αλλά για την προσέλευση των μελών που πρέπει να είναι μεγαλύτερη.

Η Γενική Συνέλευση έχει σκοπό να αναγεννηθεί τις δυνάμεις της Αδελφότητας, αφού ελέγξει τις πράξεις και διορθώσει αδυναμίες και σφάλματα. Είναι ένα αντίκτυπο των συμπατριωτών μας που ύστερα από μια ανάπαυλα λόγω των καλοκαιρινών διακοπών εξελίσσεται σε εκδήλωση οικογενειακής μορφής.

Πράγματι, τα λέμε μεταξύ μας σαν μια μεγάλη Γαλαξιδιώτικη οικογένεια, μεταχειριζόμενοι: χιούμορ, με τα παραδοσιακά αστέρια σε θαύμο μάλλισα γαλαξιδιώτικης κριτικής ή όπως θέλουμε άλλο να το πείτε, με αρκατικό γέλιο, είναι τα κυριότερα χαρακτηριστικά μιας τέτοιας συγκέντρωσης που κάνει ευχάριστο αυτό το αγάθωμα.

Εκτυπώσεις από το Γαλαξίδι και γαλαξιδιώτικα νέα κυκλοχούν στις συζητήσεις μας.

Είχαμε τονίσει πολλές φορές ότι πρέπει όλα τα μέλη να έρχονται σ' αυτές τις συγκεντρώσεις και να φέρνουν μαζί τους και καινούργια. Όλοι οι Γαλαξιδιώτες που ζουν στη Νέα Υόρκη αλλά και σε ολόκληρη την Αμερική και Καναδά να εγγραφούν μέλη της Αδελφότητας Οιάνη, που είναι το γαλαξιδιώτικο σπίτι εδώ που μένουμε. Μάλιστα θα πρέπει να λαβαίνουν μέρος όχι μόνο ως απλά μέλη, αλλά και ενεργώς σε υπεύθυνες θέσεις και μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Δεν πρέπει να αφήνουμε μόνο τους άλλους και στην προκειμένη περίπτωση πολύ ολίγοι, να ενδιαφέρονται, να πρέχουν, να δουλεύουν με κόπους και θυσίες ακόμα να προσφέρουν τις υπηρεσίες των, για να κρατήσουμε την Αδελφότητα ζωντανή, ως και είναι μόνο δικό τους σπίτι. Βίταμε είναι το σπίτι όλων των Γαλαξιδιωτών, όλων των συμπατριωτών. Όλοι πρέπει να δουλεύουν για την πρόοδο και προβολή της Αδελφότητας Οιάνη. Στην γενική συνέλευση να τα λέμε ξεκάθαρα να αναλαβαίνουμε ευθύνες, να δαχόμαστε κριτική εποικοδομητική. Και αυτό έγινε στη συνέλευσή μας.

Επιτέλους άρχισε να φαίνεται ότι ενδιαφέρονται και άλλοι εκτός από τους ολίγους. Η κριτική σε πολλές περιπτώσεις ήταν και θετική. Πάσαγε και παρατηρήσεις καρπάζει, τσούχτερες, όπως λέει ο Ηλίας Σουλάντζος, έτσι για να ξυπνάνε τα αίματα του Γαλαξιδιώτη. Και πολύ σωστά είπαμε να λέγονται και να δέχονται. Αυτό θα πει πραγματική γενική συνέλευση, σε πολιτισμένη ατμόσφαιρα, στη ρεζιμένη στην ελευθερία του λόγου και στις δημοκρατικές αρχές που πιστεύουμε.

Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο που έγινε πέρας για δυο χρόνια, νομίζουμε είχαμε μια πολύ καλή δουλειά μέχρι τώρα και θα προχωρήσει μέχρι του χρόνου στην εκπλήρωση των σκοπών της Αδελφότητας και καθόρθωσε να αναπτύξει ακόμα περισσότερο τη δράση της, σύμφωνα με το πρόγραμμά της και να γίνει γνωστή στην ομογένεια σαν συμπατριωτική εδώ και στην ιδιαίτερη πατρίδα, το Γαλαξίδι.

Είναι όμως κακός πλόον και άλλοι να ακαλάδουν τις ευθύνες της διαχείρισης και διοίκησης. Ας αρχίσουμε από τώρα την παρασκευή και την εκπόνηση προσωπικών ικανών που θα μπορούν του χρόνου στις εκλογές να αναλάβουν με υπευθυνότητα τη

διοίκηση της Αδελφότητας και συνεχίσουν με επιτυχία το έργο της. Γιατί εδώ που τα λέμε οι σημερινοί μπορεί και να κουράστηκαν. Χρειάζεται καινούργιο αίμα. Έχει γίνει τώρα σωστός ο προγραμματισμός της δράσης της και έχουν μπει οι βάσεις από χρόνια για μια αδιάλειπτη δυναμική Αδελφότητα.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

— Η Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Γαλαξιδιωτών Οιάνη, έγινε την Κυριακή 8 Νοεμβρίου στην Ασφόρια. Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου έγινε ο απολογισμός και διαπιστώθηκε η πετυχημένη δράση του Συλλόγου μας κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Ψηφίστηκε το πρόγραμμα δράσης για το 1988 και έγινε εκκλήση για ενεργές προσπάθειες όλων των Γαλαξιδιωτών για την πρόοδο της Αδελφότητας και συμπαράσταση στο έργο της.

Στις 10 Ιανουαρίου 1988, ημέρα Κυριακή, θα γίνει η γιορτή της πρωτοχρονιάτικης πίτιδας, το κόψιμο της θιασώπιτας εκ μέρους της Αδελφότητας.

Στις 20 Φεβρουαρίου, Σάββατο θα δοθεί ο μεγάλος αποκριάτικος χορός μετά δείπνου. Θα εκδοθεί και κυκλοφορήσει το αναμνηστικό λεύκωμα της Αδελφότητας για το 1988, με την ευκαιρία αυτής της εκδήλωσης.

Και οι δυο γιορταστικές αυτές εκδηλώσεις θα γίνουν στην πολυτελή αίθουσα του KNEERS στην Ασφόρια.

— Το συνέδριο της Ομοσπονδίας Σπερσάς Ελλάδας Αμερικής και Καναδά, έγινε την Παρασκευή, Σάββατο και Κυριακή 6, 7, και 8 Νοεμβρίου στο Καλιφόρνια Οχάιό.

Στο συνέδριο αυτό συζητήθηκαν μεταξύ άλλων, και τα δύο καυτά θέματα: 1) Το μέλλον της ελληνικής γλώσσας στην Αμερική και 2) Η δημιουργία Συνομοσπονδίας, απ' όλες τις ομογενειακές Ομοσπονδίες της Αμερικής. Μάλιστα μια τέτοια παράλληλη κίνηση έχει αρχίσει να γίνεται και στη Νέα Υόρκη με διάφορες συσκέψεις των τοπικών συλλόγων και οργανώσεων, για τη δημιουργία του Εθνικού Συμβουλίου του οργανωμένου Ελληνισμού της Αμερικής.

Το συνέδριο έγινε σε μια πανηγυρική ρομφαλωτική ατμόσφαιρα με κύριο χαρακτηριστικό την ενότητα όλων. Στις εκλογές που έγιναν επανεξελέγη Ίσακτος Πρόεδρος ο Δημήτρης Ταρμπάκης. Α' Αντιπρόεδρος ο Βασίλης Χρυσανθάκης από το Άκρον Οχάιό. Β' Αντιπρόεδρος ο Χάρη Κάλλας από τη Νέα Υόρκη. Γραμματέας επανεξελέγη ο Κων/νος Τρίκας. Ταμίας επεξελέγη ο Λουκάς Παπαγιάννης. Κυβερνήτης επεξελέγησαν Νέας Υόρκης: Νικόλαος Βελίος, Καλιφόρνιας: Πήτ Παππάς, Οχάιό: Γεώργιος Τρίκας, Νέας Υερσής: Γιάννης Μπαλλής, Ιλινόις: Πητ Ζαρμακούλης, Μισισιγκαν: Ανδρέας Τριάντης, Τέξας: κ. Σπυρίδης, Φλόριδα: Βούλα Χριστοπούλου, Πενσυλβάνια: Χρ. Αλπογιάννης Καναδά: Μιχάλης Κυρίτσος.

Ο Ίσακτος Πρόεδρος κ. Ταρμπάκης, αφού ευχαρίστησε όλους είπε: «Η ομογένεια και η Ομοσπονδία μας, άρχισε με σταθερά βήματα και με καλές δυνάμεις να κάνει ένα σοβαρό έργο. Ένα από τα πρώτα και σοβαρότερα μέλημά μου είναι η συμμετοχή μας στην Συνομοσπονδία Αποδήμιου Ελληνισμού, που θα είναι μια οργάνωση που θα καλύπτει το κενό που αφήνει ο ΧΕΠΑΝΣ, οι ομοσπονδίες επί μέρους και η εκκλησία μας. Θα είναι μια οργάνωση στην οποία

στηρίζουμε στην ενότητα όλων των συμπατριωτών. Έτσι μόνο με συντονισμένες τις ενέργειές μας θα έχουμε καλά αποτελέσματα για την πρόοδο του Συλλόγου μας και θα κρατήσουμε πιο στενή και ζωντανή την επαφή μεταξύ μας και με τον τόπο της καταγωγής μας, το ιστορικό Γαλαξίδι.

θα βρίσκονται μέσα όλες οι ελληνικές κοινότητες, όλοι οι σύλλογοι και κάθε τι που θα μπορεί να βοηθήσει τη διατήρηση της κληρονομιάς μας και την υποστήριξη των εθνικών μας θεμάτων. Ίσως η μεγάλη αγάπη μου για την Ελλάδα και τους συμπατριώτες μου, να με έκανε μερικές φορές αυστηρό και απαιτητικό στις επαφές μου με τους ιδιογενείς, αλλά πιστεύω ότι τα δικά μου πρέπει να απαιτούνται και όχι να ζητιανεύονται».

— Το Δ' πολιτιστικό φεστιβάλ της Ομοσπονδίας των τοπικών ελληνικών σωματείων Ν. Υόρκης, πραγματοποιήθηκε στις 9, 10, 11 και 12 Οκτωβρίου.

Το φεστιβάλ αυτό αποτελεί μια ξεχωριστή εκδήλωση του ελληνισμού και θα πρέπει να οργανωθεί μελλοντικά σε χώρο καλύτερο και μεγαλύτερο και με σωστή προεργασία να προσελκύσει περισσότερο το Αμερικανικό κοινό.

— Τον Οκτώβριο πραγματοποιήθηκε στην Ουάσινγκτον έκθεση αμυντικού υλικού στην οποία πήραν μέρος 17 χώρες, που έχουν συμφωνίες αμυντικής βιομηχανικής συνεργασίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Στην έκθεση αυτή έλαβε μέρος και η Ελλάδα. Στην ελληνική αποστολή συμμετείχε και ο συμπατριώτης μας Θωμάς Νέστωρ, ως αντιπρόσωπος της Ε. Α.Β., οργανωτής και επιμελητής της έκθεσης των ελληνικών αμυντικών βιομηχανικών προϊόντων.

Τα συγχαρητήριά μας για την καλή δουλειά που έκανε, στον συμπατριώτη μας.

— Η εποχή του κυνηγιού άρχισε και οι συμπατριώτες αθλητές κυνηγοί βγήκαν στα βουνά για τα θηράματά των. Οι πρωτοδάθμιμοι, τα αδέρφια οι Βαρδαπέοι έστησαν τα λημέρια των στις βουνολαγνές της βόρειας Νέας Υόρκης.

Οι Γιώργος, Κώστας και Γιάννης επικεφαλής της ομάδας των. Η αρχή με την πετυχημένη χρήση του τόξου από τον Γιάννη με το πρώτο χτύπημα του ελαφιού. Την πρώτη ημέρα.

— Η σύζυγος του Κώστα Ζαχαρόπουλου, από το Νιού Τζέρσεϊ, γέννησε αγόρακι.

Εκ μέρους της Αδελφότητας, ευχαρίστησε στους συμπατριώτες μας γονείς και στους παππού και γιαγιά στο Γαλαξίδι Κον και Κα Γιώργη Μαρδάρη ή Γαμά με τους ζήστε: το νεογέννητο.

— Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει για την παροικία των Γαλαξιδιωτών στο Γαλαξίδι, το Καλοκαίρι. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται περί παροικίας αλλά μιας επιστροφής των Αποδήμιων Γαλαξιδιωτών στη γενέτειρα και στον τόπο της καταγωγής των. Αποτελούν δε αναπόσπαστο κομμάτι του Γαλαξιδιού. Συνεχίζουμε λοιπόν με αυτούς που επιστρέφουν.

Ο Γιώργος Τσούνας με την σύζυγό του από την Ολλανδία και με όλα τα παιδιά των. Ο εκλεκτός αυτός Γαλαξιδιώτης που έγινε γνωστός με τη μεγάλη του γαλαξιδιώτικη καρδιά, καλωσύνη, εξυπηρέτηση, φιλοξενία, πατριωτική αγάπη. Ως επίτιμος Πρόεδρος της Ελλάδας για χρόνια στις Ολλανδικές Ινδίες.

Ο Χρήστος Παλυδίδας με τη

ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ...

Α) Το Γαλαξίδι μας σε ακουαρέλλες

Το Πάσχα του 1987, το Γαλαξίδι μας είχε την τύχη να φιλοξενηθεί για τρεις εβδομάδες μια προικισμένη ζωγράφου, την κ. Όλγα Αναστασιάδου.

Η καλλιτεχνική της ευαισθησία θόρυβε ερεθίσματα στα τοπία του Γαλαξιδιού, στα δρομάκια του, στις προσόψεις και στις σιδεριές του ήμους και ο ανοιχτός της χαρακτήρας θόρυβε ανταπόκριση στους Γαλαξιδιώτες και τις Γαλαξιδιώτισσες, έτσι που οι διαπροσωπικές τους σχέσεις να ξεπεράσουν αιμοβαίαια—τα όρια της απλής γνωριμίας, φτάνοντας σε ορισμένες περιπτώσεις ως τη φιλία.

Το κλίμα αυτό, μαζί με το γεγονός ότι πολύ πρόσφατα έγινε ατομική έκθεση έργων της στην Θεσσαλονίκη, υπαγορεύουν αυτές τις λίγες γραμμές.

Η Όλγα Αναστασιάδου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και σπούδασε ζωγραφική—ειδικά ακουαρέλλες—στη Ζυρίχη της Ελβετίας.

Το 1978 επέστρεψε στην Ελλάδα και το 1979 (Οκτώβριος) έκανε την πρώτη ατομική έκθεση έργων της στην Γκαλερί «Ζωγός», στην Αθήνα.

Το 1980 συνεργάστηκε με το Μουσείο «Γουλιέλμο Φυσικής Ιστορίας» και ζωγράφισε μια σειρά από πουλιά, που εκτέθηκαν τον Δεκέμβριο 1980 στην ίδια Γκαλερί («Ζυγός» Αθήνα).

Έκτοτε έκανε άλλες πέντε ατομικές εκθέσεις:

Ιανουάριος 1982, Θεσσαλονίκη, Γκαλερί «Κοχλάς».

Νοέμβριος 1983, Ζυρίχη «HR — GALLERY».

Μάρτιος 1985, Ηράκλειο Κρήτης.

Νοέμβριος 1985, Θεσσαλονίκη, Γκαλερί Πασαλέντζος.

Νοέμβριος 1987, Θεσσαλονίκη, Αίθουσα του Βρετανικού Συμβουλίου.

Επιλέον έλαβε μέρος, τον Δεκέμβριο του 1984, σε αμαθική Έκθεση του Καλλιτεχνικού Πνευματικού Κέντρου «ΟΡΑ» μαζί με τους πιο γνωστούς ζωγράφους ετών στην τεχνική της, της ακουαρέλλας.

Η τελευταία ατομική έκθεση της Όλγας Αναστασιάδου, που έδωσε και την αφορμή γι' αυτό το σημείωμα, εγκαινιάστηκε την Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 1987 από τον διευθυντή του Βρετανικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, σε αίθουσα του Βρετανικού Συμβουλίου, και έκλεισε τις πύλες της, αφού σημείωσε μεγάλη επιτυχία, στις 23 Νοεμβρίου. Αλλά ας αφήσουμε καλύτερα να μιλήσουν για την αγαπητή στο Γαλαξίδι ζωγράφου μερικές γραμμές απ' την παρουσίαση της έκθεσης που έκαναν οι εφημερίδες της Θεσσαλονίκης:

«Η ζωγράφος Όλγα Αναστασιάδου παρουσίασε μια σειρά από 35 ακουαρέλλες άφοιγες τεχνικής αρτιότητας. Η μεταφορά του περιβάλλοντος χώρου σε μια σειρά από πουλιά, που εμπνέουν και κινητοποιούν τον χρωστήρα της μας έδωσαν μια εικαστική απώλωση όχι ιδιαίτερα συνηθισμένης του από τη Νέα Υόρκη, συνταξιδεύοντας πια, κάθε χρόνο επισκέπτης. Η κόρη του Αγγελική, πρώην γραμματέας της Αδελφότητας Οιάνη».

Ο Γεώργιος Γκούλτας από την Καλιφόρνια.

Η Ελένη Χαρ. Καμύση από το Λονγκ Άιλαντ - Νέας Υόρκης, με την κόρη της Τζούλια. Τα αδέρφια Ηλία Γουργουρή από την Καλιφόρνια.

Ο Τάσος Ζήσιμος με τη σύζυγό του από την Αγγλία και άλλοι πολλοί από διάφορες χώρες, πάντα πιστοί προσκεκλημένοι στα χώματα της ιδιαίτερης πατρίδας.

Γιώργος Βαράτας

σμένη στην εποχή μας.

Τα θέματά της (τοπία), ζωγραφισμένα στο Γαλαξίδι, στη Μονεμβασία, στη Θάσο και στη Μυτιλήνη, δίνονται μέσα σε άπλετο ελληνικό φως με ένα δικό της τρόπο».

Β) Το Γαλαξίδι μας στη ζωγραφική των καρδιών

GREEK SAILING SHIPS — MUSEUM OF GALAXIDI

(Εκδοτικός Όμιλος «Μέλισσα», σχήμα 24 X 30 εκ., σελ. 260, Αθήνα 1987, δρχ. 5000).

Πριν από λίγες μέρες άρχισε να σπυρλιέται τις διτρίνες των κεντρικών διδισπωλίων της Αθήνας, το γνωστό λεύκωμα «Γαλαξιδιώτικα Καρδιά», μεταφρασμένο στην αγγλική γλώσσα, που έθεσε σε κυκλοφορία ο εκδοτικός όμιλος «Μέλισσα» σε μια προσπάθεια να προβληθούν οι σπουδαστές του Μουσείου και έξω από τα όρια της Ελλάδας, στο ξεχωριστό αναγνωστικό κοινό.

Τα κείμενα απέδωσε στα αγγλικά, με την ικανότητα και την ευαισθησία που την διακρίνει, η αγαπητή συμπολίτισσά μας φιλόλογος - αρχαιολόγος κ. Αριάδνη Κούμαρη — SANFORD.

Η αγγλική έκδοση διαφέρει από την ελληνική ως προς το εξώφυλλο και παρουσιάζει: τον καλύπτερο, ίσως, διατηρούμενο πίνακα στο Μουσείο, αλλά και ένα από τα ωραιότερα καραβίσια σκαριά: Το μπάρκο «Αγ. Σπυρίδων» του Π.Σ. Αγγελή «διοικητικό» του Π. Αγγελή—όπως σημειώνεται στο κάτω μέρος του πίνακα.

Γ) Και μία απώλεια: Φίλιππος Μπούκας

Καλλιτέχνης-Φωτογράφος

Προ ημερών στον Ερυθρό Σταυρό, άφησε την τελευταία του πνοή ο Έλληνας «Πρίγκιπας της Φωτογραφίας» Φίλιππος Μπούκας που από χρόνια δούλευε έξω απ' την Ελλάδα για τη Διεθνή Τράπεζα και τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών με όλα τα παρακλάδια (Ουνέσκο, ΦΑΟ, Γιούνεσκο, Οργάνωση Προστασίας Προσφύγων).

Η ανθρώπινη, αλλά πάντα ρεαλιστική ματιά του ταίριαζε στους σκοπούς για τους οποίους χρησιμοποιούσαν τις φωτογραφίες αυτές, που άλλοτε αποστέλλαν νικηφόρα και άλλοτε γίνονταν έντυπα, αφίσσες, εφημερίδες, βιβλία που κυκλοφορούσαν στα πέρατα του κόσμου.

Παρ' όλα αυτά ο Μπούκας την Ελλάδα δεν την ξεχνούσε ποτέ. Φεύγοντας το 1947, πήρε μαζί του μια λαχτάρα για την Ελλάδα, που την διατήρησε και σε όλο το διάστημα της ανέναν κίνησης που τον επέβαλλε η δουλειά του, απ' το 1958 ως το 1972. Η λαχτάρα αυτή τον έκανε να ξαναγεννηθεί ταχυνότατα στην πατρίδα του, να συνεργάζετο επαγγελματικά, αλλά και να περνάει όλους τους καλο-

Από το Γαλαξίδι μας η Όλγα Αναστασιάδου ζωγράφισε χαρακτηριστικά σπίτια - αρχοντικά, σκάφους του Γαλαξιδιού από το δάσος, μεριές του Χηρόλακα κλπ.

Συγχαρητήρια στη ζωγράφου που αγαπάει το Γαλαξίδι και την αγαπούμε.

Το καρδί: γαυπητήθηκε στο Γαλαξίδι το 1863 και ο πίνακας (υδατογραφία, διαστάσεων 61 X 80 εκ. μ.) φιλοπευχήθηκε στη Μασσαλία (16.2.1889) από τον γνωστό ζωγράφο πορτραίτων πλοίων της εποχής εκείνης LOUIS ROUX.

Στο σημείωμα αυτό δεν πρόκειται να επαναλάβουμε κάποια κριτική για το θαυμάσιο αυτό βιβλίο, που από ένα χρόνο περίπου κυκλοφορεί στην ελληνική γλώσσα, που από πληροφορίες αναγγέλλουμε την ξενογλωσση έκδοση, που από πληροφορίες μας ζητείται ήδη πολύ. Ήρθε νομίζουμε, να συμπληρώσει ένα κενό τόσο για τους πολυάριθμους ξένους που αγαπώντας τη θάλασσα και το Γαλαξίδι έρχονται και το επισκέπτονται με τα ιδιωτικά τους σκάφη—παρ' όλο που δεν έχουμε ακόμα να τους προσφέρουμε μια οργανωμένη μαρίνα— όσο και για τους ίδιους τους Γαλαξιδιώτες, στους τελευταίους δίνει την ευκαιρία να κάνουν στους πολυάριθμους συνεργείους, φίλους και συνεργάτες τους στο εξωτερικό ένα πολύτιμο δώρο και ταυτόχρονα να προσβάλουν τους θησαυρούς του Μουσείου της ιδιαίτερας τους πατρίδας.

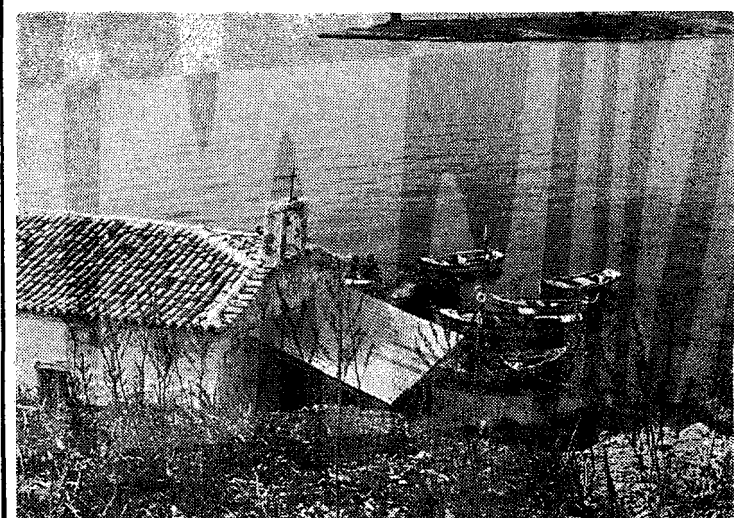
καίρινοι μήνες παρέα με την δεύτερη—δίπλα στη φωτογραφία—αγάπη του: το φάρμα και γενικά τη ζωή του κοντά στη θάλασσα.

Αυτή η τελευταία του αγάπη είναι που τον συνδέει και με το Γαλαξίδι μας. Διαπρέπια του ήταν ο Κορινθιακός, όπου είχε ξεφύγει από το Γαλαξίδι και το απέναντί μας γραφικό πελοποννησιακό χωριουδάκι, τον Άσσο Κορινθίας. Ερχόταν για πολλά χρόνια λίγο πριν απ' το Πάσχα στο Γαλαξίδι: πρώτα, στον Άσσο πιο πρόσφατα, και ετοίμαζε τα σύνεργα της ψαρκικής περιμέλωσης του καλοκαιριού. Κι έφευγε πάλι στα τέλη Οκτωβρίου.

Ο Φίλιππος Μπούκας ήταν ένας ακόμα Έλληνας ταξιδευτής, ένας «Οδοσέας» —ένας ακόμα λάρης του Γαλαξιδιού, προσθέτω εγώ— που απεικόνισε ολόκληρο σχεδόν τον κόσμο, με τον φακό του, αλλά ποτέ τόσο ευαίσθητα και τόσο αποκαλυπτικά, όπως φωτογράφησε την Ελλάδα.

(«Κοιμήμενη», έγραφε η Μαρία Καραβία, Κυριακή - Δευτέρα 29 - 30 Νοεμβρίου 1987).

Καίτη Α. Καμμένου

Το εκκλησάκι του Αγ. Ανδρέα, στο νησί, που γιορτάζει στις 30 Νοεμβρίου.